

Seurakunta haastaa kasvamaan

Seurakunnassamme toisensa tavanneet ja viime syksynä avioituneet slovakialainen Miro ja kenialainen Jacqueline rohkaisevat Suomeen muuttaneita tulemaan avoimin mielin mukaan toimintaan. Mačurat ovat saaneet seurakunnasta uusia ystäviä ja tukea uskonelämäänsä.

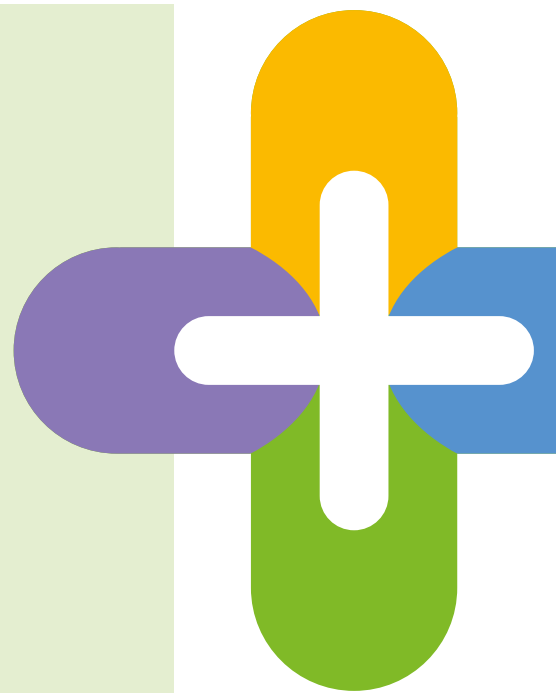
Lue lisää sivulta 3

Seurakunta ihan pihalla

Suunnitelmissamme on järjestää koko perheen ulkoilmatapahtuma helluntaina su 24.5. Tapahtuma alkaa jumalanpalveluksen jälkeen noin klo 13. Kyseessä on eräänlainen kevättrieha ja avoimien ovien päivä, johon kutsumme kaupunkilaisia ja erityisesti naapurustomme asukkaita.

Lue lisää sivulta 4

KESKIPIISTE

2
2015

JYVÄSKYLÄN HELLUNTAISEURAKUNNAN LEHTI

VALOKUVA: JANNE YLTÄLÖ

Jumalan kohtaaminen ja yhteys muihin uskoviin ovat tärkeintä myös kansainvälisissä jumalanpalveluksissa. Kuvassa Lucy Marariah.

Sama Jumala, eri kieli

Eräänä maaliskuisena sunnuntai-iltapäivänä olin tutustumassa seurakuntamme kansainväliseen jumalanpalvelukseen. Jyväskylä International Christian Fellowship eli JICF kokoontuu joka sunnuntai seurakuntarakennuksen alasalissa.

Saavuimme kuvaajan kanssa paikalle hyvissä ajoin ennen kolmea, tietysti, koska olemme tottuneet siihen, että jumalanpalvelus alkaa täsmällisesti tasalta. Itse asiassa täytyy myöntää, että olin varautunut suurempaan viiveeseen (mielessä pyöri ajatukset afrikkalaisesta aikakäsityksestä), mutta olin iloisesti yllättynyt siitä kuinka pian tilaisuus alkoi.

Heti alussa huomasi yhden selvän eron suomenkielisiin sunnuntaijumalanpalveluksiin verrattuna. Emme ehtineet kovinkaan kauan istua pöydän ääressä kuvaajana toimineen Jannen

kanssa, kun eräs nuori mies jo tuli tervehtimään meitä. Eikä se jäänyt pelkäksi tervehdykseksi, vaan hän halusi oikeasti tietää keitä olemme ja miksi olimme tulleet tilaisuuteen. Kuinka tervetullut olo minulle tullaan! Voisikohan tällainen onnistua meiltä kantasuomalaisiltakin? Uskon kyllä, että ulkomaalaistaustaisille voi olla helpompi lähestyä tuntemattomia ihmisiä, mutta ehkä voisimme ottaa tästä vähän oppia ja astua edes joskus ulos mukavuusvyöhykkeeltä, niin ahdistavalta kuin se tuntuukin. Myöhemmin tilaisuuden aikana meidän huomioitiin vielä uudemmankin

kerran, kun jokainen uusi pääsi lyhyesti esittelemään itsensä muille paikallaolijoille.

Kun tilaisuus alkoi, mieleeni juolahti ajatus: "Tältäkö ulkomaalaisista tuntuu 'tavallisessa' kokouksessa?" Vaikka paikalla oli muutama muukin suomalainen, en voinut mitään sille kokemukselle, että olin jollain tavalla ulkopuolinen. Oli kummallista kuulua kerrankin vähemmistöön, kun on tottunut olemaan osa enemmistöä. Kaikki muut olivat kotoisin eri puolilta maailmaa, kun taas me olimme supisuomalaisia ja kotoisin niinkin eksoottisesta pai-

Yksi parhaista oivalluksista tilaisuuden aikana oli se, ettei eroja suomenkieliseen sunnuntaijumalanpalvelukseen ollutkaan niin paljon kuin olin odottanut.

kasta kuin Pohjanmaalta. Luulenpa, että tekisi kaikille hyvää edes kerran kokea tuota ulkopuolisuutta. Ehkä sen jälkeen ymmärrämme paremmin heitä, jotka suurimman osan ajasta ovat vähemmistössä.

Yksi parhaista oivalluksista tilaisuuden aikana oli se, ettei eroja suomenkieliseen sunnuntaijumalanpalvelukseen ollutkaan niin paljon kuin olin odottanut. En ole varmasti ainoa, jolla on ollut ennakkokäsityksiä kansainvälisestä toiminnasta. Sain kuitenkin yllättyä siitä, kuinka paljon samankaltaisuuksia oli! Ihmiset tulevat kyllä eri maista ja kansainvälisissä tilaisuuksissa puhutaan eri kielillä kuin sunnuntaijumalanpalveluksessa, mutta Jumala on sama kielestä tai kotimaasta huolimatta.

Seurakuntamme kansainvälinen työ kokoaa yhteen ihmisiä eri kansallisuuksista. Osallistujista valtaosa tulee Afrikasta, mutta viime aikoina mukaan on tullut enemmän ihmisiä myös Aasiasta sekä Euroopasta. Suurin osa työn piirissä olevista on opiskelijoita tai avioliiton myötä Suomeen muuttaneita. Osallistujien kotimaat vaihtelevat Etelä-Koreasta Kanadaan ja Nigeriasta Venäjään. Pastori **Sandesh Robertsin** mukaan yksi työn haasteista

Jatkuu seuraavalla sivulla

Velvollisuutemme on rakastaa

Tutkimusten mukaan meissä kaikissa asuu liittymisen tarve johonkin turvalliseen yhteisöön. Ihmiselle on tärkeää tietoisuus kuulua perheeseen, sukuun, työyhteisöön ja kansaan. Elämällemme antaa tarkoituksen se, että voimme elää toisten yhteydessä ja myös toisia varten. Seurakuntaelämä onkin mitä parasta opettelua elämään toisten ja erilaisten ihmisten yhteydessä. Yksi uskovien parhaista etuoikeuksista ja iloista on mahdollisuus saada tutustua muista maista muuttaneisiin kristittyihin.

Kristityillä on myös suuri yksilönvapaus. Yksilönvapautta lähellä on kuitenkin itsekkyyden. Itsekäs ihminen on julmalta tavalla pyyteellinen, eli ihminen, joka on valmis uhraamaan suuria toisten etuja hyvinkin pienen oman edun

saavuttamiseksi. Itsekyyden ei tulisi kuulua kristityn ominaisuuksiin.

Itsekyyden vastakohtana on kultainen sääntö, joka opettaa ja velvoittaa ihmistä rakastamaan Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistään niin kuin itseään. Tämän tulisikin ohjata myös seurakunnan elämää eräänlaisena velvollisuusetiikkana.

Velvollisuusetiikka ei kysele, miltä meistä tuntuu kussakin tilanteessa, vaan se velvoittaa meitä toimimaan vastuullisella ja rakkautellisella tavalla toisiimme nähden. Velvollisuudentunto ei ole pelkkä tunne. Jos olemme velvollisuudentuntoisia, tahdomme tehdä velvollisuutemme riippumatta siitä, miltä meistä tuntuu.

Vaikka velvollisuudentunne ei aina perustukaan tunteeseen, uhrautuva rakkaus saa sen toimimaan silloinkin, kun siihen ei liity tunteita. Velvollisuusetiikasta, joka perustuu vapaaehtoisuuteen ja uhrautuvaan rakkautteen, kiteyttää Raamattu ehkä yhden parhaimmista opetuksistaan: "Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä" (1. Joh. 4:19).

Jyrki Palmi

VALOKUVA: ANTTI JUSSILAKAINEN

Jatkoa edelliseltä sivulta.

onkin eri kulttuurien ja jumalanpalvelustyylien yhteensovittaminen.

Kansainvälinen työ on paljon muutakin kuin sunnuntai-iltapäivien kokoukset. Yksi työn tunnusomaisista piirteistä on vahva yhteisöllisyys; yhteisön jäsenet ovat tiiviisti tekemisissä keskenään myös jumalanpalvelusten ulkopuolella. Toimintaa on monipuolisesti niin miehille, naisille ja kuin perheillekin: perjantai-iltaisina on raamattutunti, ja viikonloppuisin naisten lounaita sekä miesten aamiaisia. Pariskunnille tarjotaan myös avioliittoseminaareja ja kerran vuodessa järjestettävä kansainvälinen leiri on avoin koko perheelle lapsista aikuisiin. Jumalanpalvelusten aikana lapsille on omaa toimintaa pyhäkoulussa. Kansainvälisen työn piirissä toimii tällä hetkellä myös neljä solua, ja seurakuntamme solunäky on otettu innokkaasti vastaan. JICF:ssa toimii myös neljä musiikkiryhmää, jotka palvelevat sekä sunnuntaisin kansainvälisissä kokouksissa että keskiviikkoisin nuorten Tukikohdassa.

Yksi kansainvälisen työn tavoitteista on, että ulkomaalaistaustaiset seurakuntamme jäsenet voisivat omilla lahjoillaan palvella seurakunnan eri työmuodoissa. Valitettavan usein kansainvälinen työ ja muu seurakunnan toiminta ovat kovin erillään toisistaan, mutta integraatiopyrkimykksiäkin on. Seurakunnassamme on järjestetty muun muassa Finnernational-iltoja, joiden tavoitteena on ollut tuoda yhteen ja tutustuttaa kansainvälisessä työssä mukana olevia nuoria sekä kantasuomalaisia nuoria. "Koti kaikille" kuuluu seurakuntamme uusi tunnuslausekin. Toivottavasti kodissamme ei kuitenkaan ole erikseen kansainvälisen työn siipeä ja suomenkielistä siipeä, vaan voisimme kaikki yhdessä asuttaa ja rakentaa tätä kotia.

● SUVILEINONEN

Seurakunta haastaa kasvamaan

Seurakunnassamme toisensa tavanneet ja viime syksynä avioituneet slovakialainen **Miro**, 26, ja kenialainen **Jacqline**, 26, rohkaistuvat Suomeen muuttaneita tulemaan avoimin mielin mukaan toimintaan. Mačurat ovat saaneet seurakunnasta uusia ystäviä ja tukea uskonelämäänsä.

Miro ja Jacqline muuttivat Suomeen opiskelujen perässä, Miro vaihto-oppilaaksi ja Jacqline tutkinto-opiskelijaksi ammattikorkeakouluun. He kertovat sopeutuneensa Suomeen hyvin kielimuurista huolimatta. Mirolle suomen kieli on osoittautunut haasteelliseksi ja hän luulikin oppivansa sen nopeammin. Muitakin kulttuurieroja hän löytää.

– Suomalaiset kunnioittavat toisten mielipiteitä ja koen, että sanomiansi arvostetaan.

Jacqlineelle suomalaiset ovat taas kovin hiljaisia ja etäisiä verrattuna afrikkalaisiin.

– Olin tottunut ihmispaljouteen ja meluun. Suomessa ei tavannut moniakaan ihmistä kadulla.

Opiskeluaikanaan Miro kaipasi englanninkielistä seurakuntaa ja löysi Jyväskylän International Christian Fellowshipin nettisivujen kautta. Jacqline oli puolestaan tutustunut

seurakuntaan jo aikaisemmin jyvaskyläläisen tuttavansa kautta. Nykyään Mačurat osallistuvat viikoittain JICF:n tilaisuuksiin ja suomalaisen jumalanpalvelukseen, jossa tulkkaus on Mirolle tärkeää. Mačurat painottavat, ettei tulkkaus ole kuitenkaan syy tulla seurakuntaan.

– Tulemme kohtaamaan Jumalaa, ylistämään ja rukoilemaan.

Seurakunnasta Mačurat ovat saaneet rohkaistua uskonelämäänsä. Jacqline pohti pitkään kasteelle menemistä ja osallistui Uskon perusteet -kurssille saadakseen vastauksia kysymyksiinsä.

– Päätin mennä kasteelle, vaikka minut olikin kastettu jo lapsena, koska Jumala oli antanut minulle uuden alun elämään ja halusin seurata häntä.

Miro rohkaistui puhumaan siitä, mitä Jumala oli tehnyt hänen elämässään ja käyttämään lahjojaan.

– Suunnittelen JICF:n tapahtumien mainoksia. Jacqline taas laulaa kuorossa ja on usein järjestämässä tapahtumia.

Yhteisen palvelumuodon Mačurat löysivät, kun he osallistuivat seurakuntamme aktiomatkalle Slovakiaan Impact Bratislava -tapahtumaan.

– Autoin käytännön asioissa ja teimme yhteistyötä erään pienemmän seurakunnan kanssa. Kävimme leikkipuistoissa,

maalasimme ja siivosimme, Miro kertoo.

Jacqlinele aktiomatka oli avartava kokemus.

– Aktioista luullaan, että matkalle lähdetään pelastamaan ihmisiä, mutta Jumala muuttaakin usein aktioliasta itseään.

Jacqlinele JICF on tuntunut kodilta. Siellä lauletaan iloisesti ja joskus tanssitaankin.

– Suomalaiset laulut ovat välillä kovin rauhallisia, mutta olen oppinut pitämään niistäkin.

Kirkossa kotimaassaan käyneelle

Koti kaikille

Mirolle toiminta on välillä hyvinkin reipasta. Vaikka Mačurat tunnistavat kulttuurisia eroavaisuuksia, he painottavat sitä, miten tärkeää on kristittyinä jättää ne syrjään.

– Haluan olla avoin ja jutella uusille ihmisille. Pieni hymykin voi rohkaita ja olla tapa välittää Jumalan rakkautta, Jacqline toteaa.

Mačurat kannustavat lähtemään avoimin mielin seurakuntaan ja muistuttavat:

– Pientä kärsivällisyyttäkin tarvitaan.

● MAARIT PÖNKÄNEN

VALOKUVA: JANNE YLTÄLÖ

Seurakunta ihan pihalla

Suunnitelmissamme on järjestää koko perheen ulkoilmatapahtuma helluntaina su 24.5. Tapahtuma alkaa jumalanpalveluksen jälkeen noin klo 13. Kyseessä on eräänlainen kevättrieha ja avoimien ovien päivä, johon kutsumme kaupunkilaisia ja erityisesti naapurustomme asukkaita. Tapahtumapaikana toimii Lyseon piha ja osittain Siiontempelin etupiha. Ohjelmassa

on pelejä, leikkejä, kilpailuja lapsille ja aikuisille. Tapahtuma on samalla myös Supermixien kevään päätöstilaisuus. Yritämme hankkia paikalle muun muassa pomppulinnan, sumopainipuvut ynnä muuta mukavaa. Tarjoiluun tulee ainakin makkaroita, kahvia, teetä ja mehua. Koska tilaisuus jatkuu suoraan jumalanpalveluksen jälkeen, järjestämme sisätiloissa lounasmahdollisuuden

koko perheelle. Tilaisuus kantaa nimeä Seurakunta ihan pihalla, mutta ulospäin mainonta kulkee nimellä "Ihan pihalla". Toivomme, että seurakuntalaiset kutsuisivat runsaasti ystäviään tähän matalan kynnyksen iloiseen tapahtumaan. Seuraa ilmoittelua ja lisätietoja tapahtumasta nettisivuiltamme.

● JYRKI PALMI

VALOKUVA: JANNE YLITALO

Ilmoittaudu kerääjäksi!

Eväät elämään -keräys järjestetään Jyväskylässä viikolla 21. Keräyksen tuotto ohjataan Nepaliin ja Laosiin Fida Internationalin kehitysyhteistyöhankkeisiin, joissa tuetaan kastittomien lasten sekä köyhien ja syrjäytymisvaarassa olevien lasten ja nuorten koulunkäyntiä.

Lisätietoja keräyksestä seurakunnan nettisivuilta sekä Kirsi ja Matti Koivuluomalta (evaatelamaan@temppe.fi).

”Jos kaikki olisi elämässäni mahdollista, ostaisin kyniä, paperia ja vaatteita itselleni ja perheelleni!”

Kabi, joka käy maithilinkielistä koulua.

VALOKUVA: DANIEL KOPONEN

kolumni

Peilikuvaa pakenemassa

Matkailusta on tullut helppoa meille länsimaisille. Voimme mennä kauas ja kuvitella tutustuvamme kulttuureihin. Matkalla usein halutaan irtautua arjesta.

Lähtijöitä on aina arvostettu seurakuntapuheessa. Lähetystyöhön lähtevillä on erityistä hohtoa, ja aktiotkin ovat arvostettuja. Hyvä niin - mutta jäikö maailman muutos huomaamatta? Lähetystyöestetiikka kumpuaa ajoilta, jolloin kauas oli oikeasti pitkä matka. Nyt niin ei ole.

Vaikka Suomi on monella tapaa pussinperä, maailma on tullut myös tänne. Ihmisten liikkuvuus on lisääntynyt. Jyväskyläänkin on tullut ihmisiä eri puolilta maailmaa, kuka opiskelemaan, kuka töihin, turvaan tai rakkauden perässä. Kansainvälistyminen näkyy ilahduttavasti myös seurakunnalla.

Kaukainen lähimmäinen siellä jossain onkin tullut lähelle – mutta kohtaammeko hänet? Pienet asiat auttavat kotiutumaan ja kasvamaan osaksi yhteisöä; tervehtiminen, juttelu ja kotiin kutsuminen. Huolehdimmeko siitä, että Jyväskylään tulleilla on hyvä olla?

Mietin, estääkö lähtemisen ihannointi meitä näkemästä lähelle ja olemasta ihmisiä täällä kotona. Jos Thaimaan aktio on kotikaupunkia luontevampi paikka kohdata vieras ja välittää, on jotain vinossa. Jos arkemme on niin ohjelmoitua, ettei siihen mahdu uusia ihmisiä, lakaisemme lähimmäisyydellä lattiaa.

Toinen ihminen on aina peili. Silloinkin kun emme tohdi katsoa. Muualta tulleet näkevät ja näyttävät tapamme toisessa valossa. Toisen kohdatessa kohtaa aina myös itsensä – mutta senkin peilon voi voittaa.

Jarmo Lyhty

Poimintoja vanhimmiston päätöksistä

Vanhimmistosta on jäänyt viime vuosien aikana pois useita pitkään palvelleita henkilöitä. Viimeisimpänä eropyyntönsä esitti **Usko Hintikka**. Kiitämme Uskoa 20 vuoden hyvästä ja USKOLLISESTA palveluksesta!

Täydennämme vanhimmistoa tulevan vuoden aikana siten, että pyydämme maaliskuuhun aikana ehdokkaita tutustumaan vanhimmiston työskentelyyn. Tutustumisaika kestää vuoden 2015 loppuun. Tänä aikana uudet henkilöt saavat käsityksen vanhimmiston työskentelystä ja nykyiset vanhimmat sekä seurakuntalaiset oppivat tuntemaan heidät. Vuoden lopussa teemme yhdessä seurakunnan ja ehdokkaiden kanssa päätöksen siitä, aloittavatko he vanhimmistossa varsinaisina jäseninä.

Kenneth Karpinen nimettiin Korpilahden aluetyön vastuupastoriksi. Työ on aiemmin ollut **Jyrki Palm**in alaisuudessa.

Uutta kotia kohti -hanke on ollut esillä jokaisessa vanhimmiston kokouksessa. Nyt korttelihanke lähtee liikkeelle myös kaupungin puolelta, joten meidänkin on toimittava. Päätimme järjestää maaliskuuhun vaihteessa jäsenkyselyn mahdollisen uuden kirkon sijainnista.

Keski-Suomen koulutyötoimikunta on tehnyt esityksen, miten yhteistyö paikallisen opetustoimen kanssa kannattaisi hoitaa. Päätimme koota kolmen hengen asiantuntijaryhmän, joka vie asiaa meillä eteenpäin. **Hannamari Patronen** toimii ryhmän koollekutsujana.

● ARI KUISMA

NÄKY 2016

Jyväskylän helluntaiseurakunta
Jumalan ja lähimmäisen palveluksessa

Jyväskylän helluntaiseurakunta on Jumalan läsnäolosta elävä paikallisesti ja kansainvälisesti vaikuttava yhteisö, joka kutsuu ja kasvattaa Jeesuksen opetuslapsia ja on sitoutunut rakkaudelliseen yhteyteen sekä lähimmäisten palveluun.

Hei rakkaat ystävät!

Maaliskuu on jo lopuillaan ja täällä Espanjassa kevät on jo pitkällä. Ja sielläkin varmasti jo ihania kevään merkkejä.

Viime aikoina ollaan mietitty sitä miten tärkeää on olla oikeaan aikaan oikeassa paikassa, omassa arjessa. Tapaamiset ihmisten kanssa, toisten kuunteleminen ja auttaminen, myös avun vastaanottaminen, ovat niitä

tärkeitä tekoja, joihin meidät kaikki on kutsuttu ja joita saadaan ilolla tehdä omassa ihmissuhteissamme.

Olkoon kevääsi ja myös pääsiäisesi täynnä iloa; Jeesus elää ja on ylösnoussut ja rakastaa sinua – yhtä paljon kuin naapuriasi tai työkaveriasi!)

Rakkain terkuin
Mielikäiset

Tervehdys kotiseurakuntaan!

Täällä Kambodžassa sadekausi läheee, mikä tarkoittaa aina vaan kuumenevia kelejä. Meidän arkeen on mahtunut vieraita, häitä, miniloma, kielen opiskelua, kummityön workshop Thaimaassa ja koulutuksia.

Koulutuksissa keskityimme erityisesti haavoittuviin ihmisryhmiin sekä ihmiskauppaan, joka oli hyvin rankka aihe ja jätti paljon meidän sydämelle. Ihmiskauppaa tapahtuu paljon täällä päin eikä taistelu sitä

vastaan ole helppoa.

Tiimillemme ja lapsillemme kuuluu hyvää ja olemme kiitollisia terveydestä sekä yhteydestä, jota saamme kokea täällä.

Toivottavasti teillä siellä kevät tekee tuloa ja aurinko pääsee piristämään päiväanne. Rakkaat terveiset meidän koko perheeltä ja siunattua pääsiäisen aikaa!

Kotamäet

Hei kotiseurakunta!

Kiitämme esirukouksista ja kaikesta tuesta, että saamme yhdessä kansanne kertoa evankeliumia. Perheemme voi hyvin täällä samoin kuin opiskelevat lapsemme Suomessa.

Kiitos- ja rukousaiheitamme:
• GDQ-koulun pääsy kansainvälisten kristillisten koulujen järjestöön
• Tapaamamme lapsena uskoon tullut mies, joka tarvitsee seurakuntayhteyden

- Raamatun äskettäin vastaanottaneet ihmiset
- Tiranassa 15.–24.5. pidettävän Kairos-kurssin järjestelyt
- Viisautta voimiemme jakamiseen oikein

Rakkain kevätterveisin
Matti, Taru ja Essi

Keväinen tervehdys Jerusalemissa!

”Siionista lähtee laki, Jerusalemissa Herran sana” (Jes. 2). Tämä kohta puhuu ajasta, jolloin kansat tulevat Jerusalemiin oppimaan Herran teistä. Tämän täyttymystä odottaessamme me menemme ICEJ:nä Jerusalemissa käsin kansojen luo!

Alkuvuodesta Juha on ollut Länsi-Afrikan Malissa sekä Papua-Uudessa-Guineassa, joissa tilaisuudet koskettivat sekä hengellisiä että kansallisia johtajia. Yhteisellä Puolan matkallamme vierailimme Israel-konferenssissa, jonka 200 osallistujasta monet olivat maan hengellisiä

johtajia. Pääsimme myös käymään Auschwitz-Birkenau keskitysleireissä, ja se oli todella sisimmän pysäyttävä ja puhutteleva käynti. Unohtumaton kokemus.

Nyt on aika, jolloin luonto on parhaimmillaan ja jopa erämaa kukkii. Lämmön lisäksi kevät tuo tullessaan myös lisääntyvän määrän turisteja eri puolilta maailmaa. Meillä täällä on kaikki hyvin, ja Jumalan rauha hallitsee sydämiämme. Monin siunauksin ja terveisin kotiseurakuntaamme!

Juha ja Kati

Hag Sameach! Iloista juhlaa!

Kevät on ihanaa aikaa, niin myös täällä Jerusalemin vilinässä. Kevään juhla-alku alkaa Pesachilla, happamattoman leivän juhalla, jossa kansa muistelee Egyptin orjuudesta vapautumista (5. Moos 16:1–8). Kouluista on kahden viikon loma, kaupunki täyttyy turisteista ja naisilla on kova homma siivota talonsa kaikista hiiva- ja jauhotuotteista. Kaupoissa peitetään muovilla kaikki hiivaa ja jauhoa sisältävät tuotteet – niitä on yllättävän paljon!

Ei ole sattumaa, että Jeesus kuoli pesachina, ja on hienoa tietää, että

vielä joku päivä kaikki kansat tulevat ymmärtämään Jeesuksen veren tuoman ikuisen vapauden synnin orjuudesta!

Meille tuli kolme vuotta täyteen täällä helmikuussa. Kaiken keskellä on ollut hieno nähdä kuinka Jumala on uskollisesti johtanut meitä, työtä ja elämäämme eteenpäin askel kerrallaan.

Iloista pääsiäistä!
Laura, Jani, Noela ja Amilia

ajan-kohtaista

La 18.4.
NiceDesign
ennakoilmoittautuneille

Su 19.4. klo 16
Säihke-kuoron perhekonsertti
Huhtasun kirkossa

Pe 24.4. klo 21
Yhteiskristillinen rukousyö
Siiontemppeleillä

La 25.4. klo 16
Supermix Tikan koululla

La 9.5. klo 15
Supermix Keljonkankaan koulu
(Huom! Päivä muuttunut.)

La 9.5. klo 16
Kid's Energy Jokelan koululla

Su 10.5. klo 11
Äitienpäiväkonsertti
Joonatan ja Elina Rautio,
säestäjänään Jennimari Niemi

17.–24.5.
Eväät elämään -keräys
Ilmoittaudu mukaan:
evaatelamaan@temppele.fi

Su 24.5. klo 13
Seurakunta ihan pihalla
-ulkoilmatapahtuma

SEURAKUNNAN PANKKIYHTEYS

KS Osuuspankki
FI54 5290 0220 2926 09

Seurakunnalle viite 12001
Lähetyskelle viite 11222
RV-lehti viite 12700

Uutta kotia kohti
-rakennushanke
FI36 5290 0220 4531 77
viite 1025

